

Jeg har rørt ved noget af det, den ærede Anmelder har set i min Bog, og forsøgt at placere det rigtigt. Ved Siden deraf er der andet, som han ikke har set, men som jeg synes, han netop som Fagmand burde have interesseret sig for.

Anmelderen synes saaledes ikke at have opdaget min indgaaende Redegørelse for, hvad det i Virkeligheden er, Europa skylder sin økonomiske Udvikling i vor Tid, et ganske overordentlig vigtigt Spørgsmaal, fordi det er afgørende for hele Indstillingen til den nuværende Krise. Han vil i min Bog kunne finde Spørgsmaalet belyst fra Aarhundrede til Aarhundrede over Navne som Benjamin Franklin, Colbert og Hurault. Mener Anmelderen, at dette er betydningsløst, eller har han set det før. I saa Fald vilde det interessere mig at erfare hvor. Eller har Anmelderen set min Paavisning af Kernen i Socialismen, som, netop praktisk talt, betyder langt mere end Karl Marx Teori, eller har han før set det her foreliggende økonomiske Problem analyseret ikke ud fra en eller anden økonomisk Teori, men ud fra maaske den eneste virkelige økonomiske Naturlov, der findes: de menneskelige Fornødenheders Krav. Hvis han har set noget af dette før, vilde det ogsaa interessere mig at vide hvor.

A. Fraenkel.

Svar.

Det centrale i de Indvendinger imod Dr. *Fraenkel's* Bog om Mellestanden, som jeg fremsatte i min Anmeldelse af den, var Bemærkningerne om, at den historiske Indledning, som fører op til det Problem, Forfatteren beskæftiger sig med, er altfor tung og omstændelig. Det fremgaar meget tydeligt af Anmeldelsen, at det ikke er det historiske Stof som saadant, jeg vender mig imod, men det bliver nu engang en Skønssag, hvor detailleret Udviklingens Gang skal beskrives, inden selve den aktuelle Situation belyses. Det behøver da ikke at skyldes hverken overfladisk Tilegnelse eller svigtende Forstaaelse hos mig, som Forfatteren saa venligt forudsætter, at jeg mener, at han i alt for høj Grad har fortabt sig i historiske Forundersøgelser (i sig selv maaske værdifulde, lad mig sige det igen) og derved udsat sig for undervejs til Mellestandsdiskussionen at tabe de i Sagen interesserede Lægmænd. Jeg kan dog endelig heller ikke gøre for, at jeg ogsaa efter, at jeg har læst Dr. Fraenkel's Antikritik, synes, at hans Forslag til Løftelse og Styrkelse af den højere Funktionærstand (hvorved tillige Samfundet skulde skærmes imod Kreuger-Affærer) er baade uklart og vistnok lidet praktisk.

Sven Røgend.